

for Svaret er givet paa Forhaand, Svaret var givet, før Spørgsmaalet blev stillet. I Trontalen stod der, udtalt af den højtærede Statsminister, at han til Krisens Bekæmpelse vilde fremsætte Forslag, som kunde vente Rigsdagens Tilslutning, og idet jeg henledede Opmærksomheden paa denne Bemærkning, sagde jeg: Deri ser jeg et Vidnesbyrd om, at den højtærede Regering ikke vil søge Arbejdsløsheds- og Valutakrise bekæmpet gennem Toldforanstaltninger, thi disse vil ikke kunne faa Rigsdagens Tilslutning. Dermed var Svaret givet: at vi vilde ikke være medvirkende til, at Rigsdagen gav en saadan Tilslutning. Dernæst har det ærede Medlem Hr. Kragh faaet at vide Gang paa Gang, at den nuværende Regering ikke tænker paa at fremsætte et saadant Forslag. Hvis den første Udtalelse ikke var tydelig nok, har den højtærede Statsminister jo nu fremsat Udtalelser, som er saa tydelige, at den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, ganske tydeligt har forstaaet dem. Men, som sagt, alt dette ved jo det ærede Medlem Hr. Kragh fuldkommen godt, og det eneste interessante, der er ved Spørgsmaalet om denne Situation i Landstinget, er virkelig ikke, hvorledes de Radikale stemmer, men det er virkelig, om hele Venstre vil gaa sammen med de Radikale i en saadan Situation. Det er jo dér, der er Usikkerhed, det er jo Venstre, som den ene Gang efter den anden er gaaet ind paa Veje, som de har erklæret, de ikke vilde betræde, og det er ogsaa det, der giver Anledning til, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger: Ja, Venstres Ord er ofte slemme, men deres Handlinger er meget bedre. Og derfor siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard: Lad os lade de Radikale ude af Betragtning, dem ved vi, vi ikke faar med, men det kunde jo være, at de tre andre Partier, de Konservative, Venstre og Socialdemokraterne, kunde enes om noget med Told paa. Derfor ligger det virkelig interessante Spørgsmaal, hvis en saadan Konstellation skulde komme til at foreligge, i Venstre. Men nu skal jeg berolige det ærede Medlem Hr. Kragh: Jeg agter aldeles ikke at spørge ham, om han kan garantere for sit Parti, det interesserer mig aldeles ikke at stille den Slags Spørgsmaal. Men det ærede Medlem har jo en helt anden Hensigt med dette Spørgsmaal. Hans Hensigt er at komme med en Parade. Jeg har sagt her, at jeg vilde tilraade Venstre ikke at bygge sin Politik paa Landstinget, ikke at bygge sin Politik paa dér at slaa ned, hvad Folketingsflertallet

ønsker, det, som der paa Valgdagen har været Flertal for. Og saa siger det ærede Medlem Hr. Kragh, som antagelig skal føre en Politik — saadan ser det ud —, som gaar ud paa dette, at Landstinget skal slaa ned, hvad Folketinget vedtager: Ja, men vilde de Radikale ikke, hvis de kom i den Situation, at der forelaa et saadant Spørgsmaal, i Landstinget benytte deres Magt? Og saa mener han, at han derigennem har stillet et ganske overordentlig vanskeligt Spørgsmaal. Men det ærede Medlem overser jo ganske en Ting, og det er, at hvis de Konservative og Socialdemokraterne forenedes om en helt ny økonomisk Politik her i Landet, var det ikke noget, som var i Overensstemmelse med, hvad der var sket paa Valgdagen, saa var det noget, som man maatte prøve, om der var et Vælgerflertal for. Derfor vilde vi, hvor som helst Lejlighed dertil var os givet, søge at fremkalde en Undersøgelse af, om det nu skulde være en ny Politik her i Landet, at Socialdemokrater og Konservative enedes om en Toldpolitik, og derfor vilde vi stemme imod det i Landstinget. Men dermed vilde Sagen ikke være endt, for hele den politiske Konstellation, hvorpaa det nuværende Arbejde bygger, var jo derigennem brudt, og saa var vi ikke mere det Parti, som Regeringen arbejdede sammen med, men vilde selvfølgelig bekæmpe dette Ministerium og søge at bringe det til Fald. Saa er det jo muligt, at de Konservative, hvis de stod overfor et paa en saadan Situation fremkaldt Mistillidsvotum til den nuværende Regering, stillet af os med Bistand naturligvis af det ærede Medlem Hr. Kragh, heller ikke vilde kunne holde sig, og saa havde vi maaske faaet den Udgang af det, som i alle Fald var nødvendigt, nemlig et Valg til Prøvelse af, om denne Politik skulde føres her i Landet eller ikke. Det ærede Medlem Hr. Kragh fremsætter saadanne Ting, som han ved ikke finder Sted, blot for at have den Fornøjelse et Øjeblik i sin Presse at blive rost som en Mand, der kan stille uhyre snedige og sindrige Fælder for sine politiske Modstandere. Det er dog virkelig ikke en politisk Opgave at lave Situationer, som overhovedet ikke kommer til at foreligge, og derefter stille Medlemmerne overfor, hvad de vilde gøre i saadanne utænkelige Situationer; men for at det ærede Medlem ikke skal fortsætte sin Virksomhed, har jeg svaret fuldt ud paa, hvordan vi vilde behandle dem.

Jeg vil dernæst gerne til Oplysning for det ærede Medlem sige, at jeg forstaar meget vel den Stilling, som Landstinget har